

Ziua în care am plecat de acasă la oraș

- ✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula
- 👤 Brian Wambi
- 💬 Carmen Onuorah
- 📊 3
- 🗣️ Română ro

Mica stație de autobuz din satul meu era aglomerată cu oameni și autobuze supraîncărcate. Pe jos erau încă și mai multe lucruri de încărcat. Vândătorii de bilete strigau numele locului unde mergeau autobuzele lor.

“Oraș! Oraș! Mergem spre vest!” am auzit un vânzător de bilete strigând. Acela era autobuzul pe care aveam nevoie sa-l prind.

Autobuzul pentru oraş era aproape plin, dar mai mulţi oameni încă se împingeau să se suie. Unii şi-au pus bagajul la subsolul autobuzului. Alţii şi l-au pus în portbagaj înăuntru.

Călătorii noi țineau biletul strâns în mână în timp ce căutau să se așeze undeva în autobuzul aglomerat. Femei cu copii mici îi așezau confortabil pentru lunga călătorie.

M-am îngrămădit înăuntru lângă o fereastră.
Persoana de lângă mine ținea strâns în mână o
geantă verde din plastic. Purta sandale vechi, o
jacheta uzată și arăta nervos.

M-am uitat pe geam și mi-am dat seama că plecăm din satul meu, locul unde am crescut. Plecăm la marele oraș.

S-a terminat încărcatul și toți pasagerii erau așezați. Vândătorii ambulanți încă se mai împingeau în autobuz să-și vândă marfa pasagerilor. Fiecare striga numele a ce aveau de vânzare. Cuvintele imi sunau amuzante.

Câtiva pasageri au cumpărat băuturi, alții au cumpărat gustări și au început să molfăie. Cei care nu aveau nici un ban, ca mine, priveau numai.

Aceste activități au fost întrerupte de șuierul autobuzului, semn că eram gata de plecare. Vânzătorul de bilete a strigat la vânzătorii ambulanți să se dea jos.

Vânzătorii ambulanți s-au împins unul pe altul ca să-și facă loc să se dea jos din autobuz. Unii au dat rest călătorilor. Alții au făcut încercări de ultima clipă să vândă ceva.

Când autobuzul a părăsit stația, m-am uitat lung pe fereastră. M-am întrebat dacă mă voi întoarce vreodată în satul meu.

Pe măsură ce am înaintat în călătorie, înăuntrul autobuzului a devenit foarte cald. Am închis ochii sperând să adorm.

Dar mintea mea a deviat înapoi acasă. Va fi mama mea în siguranță? Vor aduce iepurii mei vreun ban? Își va aduce aminte fratele meu să ude răsadurile mele de copaci?

În drum, am învățat pe de rost numele locului unde unchiul meu locuia în marele oraș. Încă mai mormăiam când am adormit.

Nouă ore mai târziu, m-am trezit în bubuiturile zgomotoase și strigătul pentru pasageri care sa meargă înapoi în satul meu. Am luat în grabă mica mea geanta și am sărit din autobuz.

Autobuzul pentru întoarcere se umplea foarte repede. În curând se va îndrepta spre est. Cel mai important lucru pentru mine acum, era să găsesc casa unchiului meu.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Ziua în care am plecat de acasă la oraș

- Lesley Koyi, Ursula Nafula
- Brian Wambi
- Carmen Onuorah

